

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **International Police Federation o. s., IČ: 266 34 350**, se sídlem Praha 4, Sevřená 1302/8, zastoupen Mgr. Michalem Hanzlíkem, advokátem v Praze 4, Na Hřebenech II 1718/86, **za účasti:** Policie České republiky, Policejní presidium, se sídlem Praha 7, Strojnická 27, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 2. 2011, č. j. O-464404/7237/2010/ÚPV,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 21. 4. 2011 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 2. 2011, č. j. O-464404/7237/2010/ÚPV, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 6. 1. 2010 o zamítnutí přihlášky slovní ochranné známky ve znění „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“.

Přihláška slovní ochranné známky zn. sp. O-464404 ve znění „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ byla podána dne 10. 12. 2008 pro následující seznam služeb zařazených do třídy 35: personální poradenství; do třídy 39: služby cestovní kanceláře, organizování výletů, zájezdů; do třídy 41: pořádání a organizování kulturních, společenských a

sportovních akcí pro bývalé příslušníky policejních služeb, klubové služby, služby pro oddech a rekreaci, školení, vydávání neperiodických tiskovin pro tuto zájmovou skupinu lidí, pomoc při výběru civilního zaměstnání; do třídy 43: ubytovací služby v rekreačních zařízeních všeho typu, hostinská činnost, domov pro veterány – důchodce; do třídy 44: program zdravotní péče o veterány, provozování zdravotnického zařízení pro veterány podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957.

Posléze bylo přihlašovatelí ochranné známky zprávou o výsledku věcného průzkumu ze dne 21. 1. 2008 sděleno, že přihlašované označení je na základě ustanovení § 4 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek, neboť nemá dostatečnou způsobilost k plnění rozlišovací funkce ochranné známky. Přihlašovatel byl současně upozorněn na možnost ve smyslu ustanovení § 5 zákona o ochranných známkách prokázat, že takovéto označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.

Přihlašovatel sice předložil v průběhu řízení celou řadu dokumentů, jimiž se snažil prokázat, že takovéto označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.

Nicméně Úřad průmyslového vlastnictví rozhodnutím ze dne 6. 1. 2010 zamítnul přihlášku slovní ochranné známky ve znění „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ s odkazem na ustanovení § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách s tím, že přihlašované označení nemá dostatečnou způsobilost k plnění funkce ochranné známky, když je tvořeno slovními prvky obecné povahy a vzhledem k přihlášeným službám se jedná o označení popisné. Předložené doklady získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ užíváním v obchodním styku neprokázaly.

Přihlašovatel podal proti prvostupňovému rozhodnutí rozklad, kterým byl zamítnut rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 2. 2011, č. j. O-464404/7237/2010/ÚPV.

Žalovaný správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl mj., že po zhodnocení všech přihlašovatelem uváděných skutečností a předložených dokladů bylo namístě zamítnout předmětnou přihlášku ochranné známky podle ustanovení § 22 odst. 1 zákona o ochranných známkách na základě ustanovení § 4 písm. b) téhož zákona. Na základě ustanovení § 4 písm. b) citovaného zákona je přihlašované označení vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek, neboť nemá dostatečnou způsobilost k plnění funkce ochranné známky, když je tvořeno slovními prvky obecné povahy. Vzhledem k přihlášeným službám se jedná o označení popisné. Doklady předložené ve smyslu ustanovení § 5 zákona o ochranných známkách získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného slovního označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ užíváním v obchodním styku neprokázaly.

Žalovaný poukázal na skutečnost, že dne 3. 3. 2010 Úřadu průmyslového vlastnictví podala připomínky podle § 24 odst. 1 zákona o ochranných známkách Policie České republiky, Policejní presidium, Kancelář policejního presidenta, a to zejména podle § 4 písm. l) citovaného zákona. Policie odkazovala na ustanovení § 99 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož nesmí být slovo „policie“ nebo slovo od něj odvozené obsaženo, nestanoví-li jiný právní předpis jinak, v obchodní firmě, v názvu právnické osoby, nebo v názvu orgánů nebo organizačních článků právnických osob a jiných organizací, tedy ani slovo „police“, jež je anglickou verzí daného výrazu. V důvodové zprávě k tomuto zákonu je uvedeno, že smyslem tohoto ustanovení je vytvořit právní základ umožňující předcházet zneužívání slova „policie“.

Policie připomínek odkazovala rovněž na ustanovení § 120 zákona o policii, podle něhož fyzická osoba, právnická osoba nebo jiná organizace, které nesplňují omezení podle § 99 odst. 1, jsou povinny uvést své obchodní firmy a názvy a názvy svých orgánů a organizačních článků do souladu s § 99 odst. 1 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nebo do stejné doby doložit orgánu, který vede rejstříky právnických osob a dalších organizací a obchodní rejstřík, výjimku podle § 99 odst. 2.

Policie se rovněž zabývala významem slovních prvků, z nichž se přihlášené označení sestává, přičemž shledala, že může vést ke klamání spotřebitele spočívající v záměně s Interpolem, tj. International Criminal Police Organization, nebo s Europolem, tj. Evropským policejním úřadem. Spotřebitelé by se tak mohli podle jeho názoru domnívat, že služby poskytované pod přihlašovaným označením „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ souvisí se zmíněnými organizacemi či policií, a tím je budou klamat. Policie vyjádřila názor, že užívání přihlašovaného označení se přičií ustanovení jiného právního předpisu a současně je tak v rozporu se závazky vyplývajícími z mezinárodních smluv ve smyslu ustanovení § 4 písm. l) zákona o ochranných známkách, přičemž absentuje souhlas policejního presidenta, resp. udělení výjimky ze zákazu užití slova „policie nebo slov od něj odvozených včetně jazykových mutací.

V závěru svého rozhodnutí poté žalovaný konstatoval, že sice přihlédnul k připomínkám podle § 24 odst. 1 zákona o ochranných známkách uplatněným Policií České republiky, nicméně nepovažoval s ohledem na výsledek vlastního přezkoumání prvostupňového rozhodnutí za nutné věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně ke zkoumání oprávněnosti podané připomínky, neboť v případě, že by tento orgán dospěl k závěru, že přihlašované označení není způsobilé zápisu podle některého z ustanovení ů 4 písm. g), l), m) zákona o ochranných známkách, výsledek řízení, a to zamítnutí přihlášky ochranné známky, by byl shodný se shora uvedeným výsledkem.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že byla zapsána celá řada ochranných známek bez prokazování získání rozlišovací způsobilosti, např. ochranné známky č. 69248 ve znění „POWER INTERNATIONAL“, č. 855532 ve znění „AMERICAN INTERNATIONAL“, č. 358454 ve znění „MAST GROUP INTERNATIONAL“, č. 26321 ve znění „INTERNATIONAL“, atd., a že tedy vzniknul nedůvodný rozdíl v rozhodovací praxi žalovaného.

Žalobce namítal, že žalovaný neobjektivně posuzuje označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ jako popisné pro přihlašované služby – viz např. ubytovací služby v rekreačních zařízeních všeho typu, hostinská činnost apod.

Žalobce namítal, že žalovaný zcela nepřipustně překračuje hranice možného správního uvážení, a proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Žalobce dále namítal, že přihlašované označení získalo rozlišovací způsobilost smyslu ustanovení § 5 zákona o ochranných známkách, a že tvrzení žalovaného v tomto ohledu je nepřezkoumatelné. Žalovaný naložil s předloženými důkazy zcela jinak, než jak by bylo správné a logické. Způsob hodnocení důkazních prostředků žalovaným je zcela nepřipustný.

Žalobce dále namítal porušení ustanovení § 2 odst. 4 a § 68 správního řádu.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 22. 7. 2011 navrhnul žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 18. 2. 2011, jakož i ustálenou judikaturu SDEU, o kterou opřel napadené rozhodnutí.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 99 odst. 1 zákona o policii nestanoví-li jiný právní předpis jinak, nesmí být slovo „policie“ nebo slovo od něj odvozené obsaženo a) v obchodní firmě, b) v názvu právnické osoby, nebo c) v názvu orgánů nebo organizačních článků právnických osob a jiných organizací.

Podle § 24 odst. 1 zákona o ochranných známkách každý může do doby zápisu ochranné známky do rejstříku podat Úřadu písemné připomínky založené zejména na důvodech podle § 4 nebo § 6; k připomínce Úřad přihlédně při rozhodování o zápisu ochranné známky do rejstříku. Osoba, která podala připomínku, se nestává účastníkem řízení o přihlášce před Úřadem.

Pokud žalobce dále namítal porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, podle něhož „Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovanému rozhodně nelze vytknout, že by jím přijaté řešení bylo v

rozporu s veřejným zájmem. V této souvislosti považuje soud za nutné ozřejmit připomínky, které dne 3. 3. 2010 podala podle § 24 odst. 1 zákona o ochranných známkách Policie České republiky, která odkazovala na ustanovení § 99 odst. 1 zákona o policii, podle něhož nesmí být slovo „policie“ nebo slovo od něj odvozené obsaženo, nestanoví-li jiný právní předpis jinak, v obchodní firmě, v názvu právnické osoby, nebo v názvu orgánů nebo organizačních článků právnických osob a jiných organizací, tedy ani slovo „police“, jež je anglickou verzí daného výrazu, přičemž v inkriminované věci absentuje souhlas policejního presidenta, resp. udělení výjimky ze zákazu užití slova „policie nebo slov od něj odvozených včetně jazykových mutací. Veřejným zájmem je nesporně dodržování právních předpisů, tedy i zákona o policii, a proto soud nemohl v postupu žalovaného seznat nesoulad s veřejným zájmem. Napadené rozhodnutí odpovídá okolnostem daného případu, a podle názoru soudu při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikají nedůvodné rozdíly.

Pokud žalobce dále namítal porušení ustanovení § 68 správního řádu, musel soud rovněž tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Napadené rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části je uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Pokud jde o odůvodnění, jsou v něm uvedeny důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s rozkladem přihlašovatele ochranné známky a připomínkami podle § 24 odst. 1 zákona o ochranných známkách, které podala Policie České republiky. Odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž obsahuje podrobné vyjádření k podkladům rozhodnutí.

Podle § 22 odst. 1 zákona o ochranných známkách není-li přihlašované označení způsobilé zápisu podle § 4 nebo § 6, Úřad přihlášku zamítne. Není-li přihlašované označení způsobilé zápisu do rejstříku jen pro část výrobků či služeb, Úřad přihlášku zamítne v tomto rozsahu. Údaje o rozhodnutí o zamítnutí přihlášky Úřad zveřejní ve Věstníku.

Podle § 4 písm. b) zákona o ochranných známkách do rejstříku se nezapiše označení, které nemá rozlišovací způsobilost,

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. října 2008, č. j. 4 As 31/2008 – 153, rozhodující pro posouzení zaměnitelnosti ochranných známek je hledisko průměrného spotřebitele. Rozlišovací způsobilost [§ 4 písm. b) zákona o ochranných známkách], tj. schopnost individualizovat zboží od určitého výrobce nebo z určitého obchodního zdroje, se pohybuje od naprosté identity, shodnosti v některých prvcích, přes podobnost způsobující zaměnitelnost, až po naprostou odlišnost. Rozlišovací schopnost označení je proto nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z více hledisek – vizuálního, fonetického, významového, porovnáváním druhu zboží a služeb či srovnáním dominantních prvků známkového motivu.

Zásadně tedy právní úprava ponechává na zhodnocení Úřadu průmyslového vlastnictví, zda přihlašované označení má dostatečnou rozlišovací způsobilost (distinktivitu). Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutno mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívějším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail.

Podle ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie, (dále jen „SDEU“), vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem ve věci C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH v. Klijsen Handel BV., ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost.

Posuzování pravděpodobnosti záměny, ale i shody mezi označeními je třeba provádět z hlediska průměrného spotřebitele, který je přiměřeně informovaný, pozorný a obezřetný, avšak nemá možnost přímého srovnání obou označení, tj. vnímá je jedno po druhém s časovým odstupem. Pohled průměrného spotřebitele se přitom zaměřuje na označení jako na celek, přičemž nelze předpokládat, že by se průměrný spotřebitel zabýval hodnocením různých detailů.

Základem pro pojetí vzorového spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide GmbH und Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt, v jehož rámci SDEU konstatoval, že při posuzování, zda dané označení, známka nebo výrok reklamy je schopný klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele. Zásadně tedy není zapotřebí pořizovat znalecké posudky či sociologické výzkumy spotřebitelů. Nicméně nevyloučil, aby vnitrostátní soud, při existenci výjimečných okolností opřel své rozhodnutí o znalecký posudek nebo sociologický výzkum spotřebitelů, pořízených na základě vnitrostátních předpisů. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádné příslušné komunitární ustanovení, je věcí vnitrostátního soudu, pokud považuje za nutné provést sociologický výzkum, určit podle vnitrostátního práva výši procenta dotčených spotřebitelů. Podle SDEU v každé konkrétní věci příslušný úřad nebo soud, rozhodující spor o konkrétní ochranné známce musí vykonávat svou vlastní posuzovací pravomoc založenou na zmíněném modelu průměrného spotřebitele. Povinnost tohoto posouzení příslušnými orgány potom podle SDEU nemůže být nahrazena dodatečnými výzkumy, analytickými rozbory, posudky nebo statistikami.

Žalovaný správní orgán v souladu s ustálenou judikaturou SDEU posoudil přihlašované označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ a konstatoval, že je tvořeno spojením třech slovních prvků bez další grafické úpravy. První slovní prvek „INTERNATIONAL“ v překladu do českého jazyka znamená „mezinárodní, světový“, druhý slovní prvek „POLICE“ znamená „policie či policejní“ a třetí slovní prvek „FEDERATION“ znamená „federace, spolek či svaz“. Slovní prvky „INTERNATIONAL“ a „FEDERATION“ přitom mají velmi nízkou rozlišovací způsobilost, nejedná se o prvky fantazijní, nýbrž o prvky s velmi obecným významem, které jsou užívány běžně nejen v praxi, nýbrž i ve známkovém právu a jako prvek jsou obsaženy v mnoha ochranných známkách.

Žalovaný dále konstatoval, přestože jsou všechny tyto slovní prvky v anglickém jazyce, lze předpokládat, že jejich význam průměrný český spotřebitel bude rozumět, neboť se jedná o slova, jejichž české ekvivalenty jsou velmi blízkého znění. V překladu tedy přihlašované označení znamená „Mezinárodní policejní federace či spolek“ a lze předpokládat, že průměrný český spotřebitel bude pod tímto označením očekávat služby související s činností spolku, který sdružuje policisty.

Městský soud v Praze potom ze shora uvedených důvodů musel přisvědčit závěru žalovaného a tedy odmítnout žalobní námitku, že žalovaný neobjektivně posuzoval označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ jako označení, které nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost (distinktivitu). Z žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný touto otázkou dostatečně zabýval, a že s jeho závěry lze bez dalšího souhlasit, neboť přihlašované označení je tvořeno třemi slovními prvky obecného významu. Pokud jde o přihlašované služby, soud rovněž přisvědčil závěru žalovaného týkajícího se popisnosti pro přihlašované služby – viz např. ubytovací služby v rekreačních zařízeních všeho typu, hostinská činnost apod., neboť lze předpokládat, že průměrný český spotřebitel bude pod tímto označením očekávat služby související s činností spolku, který sdružuje policisty, tedy i zmíněné služby.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí se rovněž zabýval poukazem přihlašovatele, že existují ochranné známky Společenství např. č. 1973262 ve znění „UNIVERSUM POLICE“, č. 5596069 ve znění „THE POLICE“, č. 6709463 ve znění „POLICE FORCE“ a č. 8327512 ve znění „POLICE“, a že tyto ochranné známky jsou účinné i na území České republiky. Konstatoval, že se jedná o označení, která nejsou totožná, neboť obsahují jiná slovní spojení nebo jiné samostatné slovní prvky a z rejstříku ochranných známek Společenství nelze seznat, jakou úvahu byl OHIM veden při zkoumání zápisné způsobilosti, a že Úřad průmyslového vlastnictví je orgánem se samostatnou kompetencí, v jejímž rámci je mu stanovena povinnost rozhodovat v souladu s příslušnými právními předpisy a vycházet z konkrétních jedinečných okolností. Takovou individuální okolností je nepochybně i modelace uvažování průměrného spotřebitele, při jejímž utváření je nutno vzít v úvahu mj. i národní mentalitu, vztah spotřebitele ke konkrétnímu označení apod. přímá aplikace závěrů rozhodovací praxe evropských institucí musí být velmi citlivá, jinak by nezohledňovala specifika konkrétního prostředí a byla by pouhým mechanickým přenášením závěrů, neodpovídajícím však reálným skutkovým okolnostem případu. Podle názoru Městského soudu v Praze se žalovaný vypořádal s námitkou přihlašovatele dostatečným a velmi srozumitelným způsobem.

Podle § 5 zákona o ochranných známkách označení uvedené v § 4 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. dubna 2012, č. j. 1 As 40/2012–24, nabytí rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení jeho užíváním v obchodním styku (§ 5 zákona o ochranných známkách) se zkoumá ke dni rozhodování o přihlášce. Je proto přípustné prokazovat tuto skutečnost důkazními prostředky, které vznikly až po podání přihlášky ochranné známky.

Pokud žalobce v této souvislosti namítal, že byla zapsána celá řada ochranných známek bez prokazování získání rozlišovací způsobilosti, konkrétně uváděl ochranné známky č. 69248 ve znění „POWER INTERNATIONAL“, č. 855532 ve znění „AMERICAN INTERNATIONAL“, č. 358454 ve znění „MAST GROUP INTERNATIONAL“, č. 26321 ve

znění „INTERNATIONAL“ s tím, že tedy vzniknul nedůvodný rozdíl v rozhodovací praxi žalovaného, musel soud odkázat na vyjádření žalovaného ze dne 22. 7. 2011, v němž tvrdil, že odkaz na tyto ochranné známky není relevantní. Jedná se případy zcela odlišné, které se týkají ochranných známek zapsaných v letech 1962, 1994, 1996 a 2005. Má se jednat o případy s výjimkou posledního, které byly posuzovány za platnosti jiné právní úpravy. Soud k této námitce nemohl zaujmout vlastní žádné stanovisko, neboť rozhodnutí o uvedených ochranných známkách mu nejsou známa a nejsou ani předmětem tohoto řízení. Předmětem tohoto soudního přezkumu je pouze žalobou napadené rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 18. 2. 2011, č. j. O-464404/7237/2010/ÚPV.

Ustanovení § 4 písm. b) a § 5 zákona o ochranných jsou ustanoveními transponovanými z první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách. Článek 3 odst. 1 písm. b) směrnice stanoví: *„Do rejstříku nebudou zapsány a jsou-li zapsány, budou prohlášeny neplatnými: b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost. Podle čl. 3 odst. 3 směrnice: „Příhláška ochranné známky nebude zamítnuta nebo v případě, že je ochranná známka zapsána, nebude prohlášena za neplatnou podle odst. 1 písm. b), c) nebo d), pokud před podáním přihlášky a v důsledku užívání získala rozlišovací způsobilost. Nadto mohou členské státy stanovit, že toto ustanovení se použije také v případě, že rozlišovací způsobilost byla získána po dni podání přihlášky ochranné známky nebo po dni jejího zápisu.“*

Podle rozsudku SDEU ve věci C-421/04 Matratzen Concord AG v. Hukla Germany SA čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) směrnice 89/104/EHS nebrání zápisu jakožto národní ochranné známky v některém členském státě slova převzatého z jazyka jiného členského státu, ve kterém toto slovo postrádá rozlišovací způsobilost nebo popisuje výrobky či služby, pro které je zápis požadován, ledaže by byly dotčené kruhy v členském státě, ve kterém je zápis požadován, schopny identifikovat význam tohoto slova. (viz body 26, 32 a výrok)

Ve věci C-108/05 Bovemij Verzekeringen NV v. Benelux-Merkenbureau konstatoval SDEU, že čl. 3 odst. 3 směrnice 89/104/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že zápis ochranné známky lze na základě tohoto ustanovení připustit pouze tehdy, pokud se prokáže, že tato ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním v celé části území členského státu, nebo v případě Beneluxu v celé části jeho území, ve které existuje důvod pro zamítnutí. (viz bod 23, výrok 1)

SDEU se zabýval vícekrát výkladem ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. b) a čl. 3 odst. 3 směrnice 89/104/EHS a Městský soud v Praze při posouzení žalobou napadeného rozhodnutí musel konstatovat, že se žalovaný správní orgán od ustálené judikatury SDEU ve svém rozhodnutí nijak neodchýlil, i když tuto judikaturu necitoval.

V inkriminované věci je nesporné, že průměrný česky hovořící spotřebitel v oblasti, které se týká přihláška ochranné známky, pochopí slovní označení přihlašované označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ jako označení celkově a obecně odkazující na služby související s policií. Krom toho žádná další skutečnost neumožňuje mít za to, že spojení tvořené běžnými a obvyklými prvky „INTERNATIONAL“ a „POLICE“ a „FEDERATION“ je nezvyklé nebo má vlastní význam, který ve vnímání dotčené veřejnosti odliší služby přihlašovatele od služeb, které mají jiný obchodní původ. Jak vyplývá z ustálené

judikatury SDEU relevantní veřejnost tedy přihlašovanou ochrannou známku vnímá jako poskytující informace ohledně povahy služeb, které označuje, nikoli jako údaj o původu dotčených služeb.

Pokud žalobce namítal, že žalovaný zcela nepřipustně překračuje hranice možného správního uvážení, a proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovaný ve svém rozhodnutí pečlivě a podrobně posoudil argumentaci žalobce a dospěl k závěru, že přihlašované označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ naplňuje znaky absolutních důvodů zápisné nezpůsobilosti. V souladu se zákonem o ochranných známkách konstatoval nedostatek rozlišovací způsobilosti z důvodu jeho popisnosti ve vztahu k přihlášeným službám a tento závěr byl náležitě zdůvodněn.

Z obsahu správního spisu žalovaného správního orgánu soud zjistil, že žalobce předložil tyto důkazní prostředky:

1. kopie dokumentu „POZVÁNKA“ vydaného občanským sdružením International Police Veterans Association o. s., Praha 4, na akci konanou dne 10. 1. 2009;
2. kopie dokumentu „Objednávka“ vydaného občanským sdružením International Police Veterans Association o. s. a adresovaného společnosti NOKI s.r.o., Praha 4, dne 19. 8. 2008;
3. kopie faktury, v níž dodavatelem je společnost NOKI s.r.o. a odběratelem je občanské sdružení International Police Veterans Association o. s., jejímž předmětem je hippoterapie pro 5 osob;
4. kopie dopisu „Objednávka“ vydaného občanským sdružením International Police Veterans Association o. s. adresovaného Radkovi Pyroutkovi, Praha 5;
5. kopie e-mailové zprávy od společnosti JABLONEX GROUP a.s., Jablonec nad Nisou, adresované generálnímu sekretáři občanského sdružení International Police Veterans Association o. s. dne 18. 2. 2008;
6. kopie dopisu občanského sdružení International Police Veterans Association o. s. adresovaného společnosti JABLONEX GROUP s. ze dne 19. 2. 2008;
7. kopie dopisu společnosti Victoria Security Printing, a.s., Praha 4, adresovaného občanskému sdružení International Police Veterans Association o. s. ze dne 8. 7. 2008;
8. kopie dopisu „Přebaly na průkazy IPVA“ občanského sdružení International Police Veterans Association o. s. adresovaného Raulovi Rodrigezovi Romerovi dne 5. 2. 2009;
9. kopie dokumentu „Stanovy občanského sdružení International Police Veterans Association o. s.“ s datem registrace 7. 6. 2007 u Ministerstva vnitra České republiky;
10. publikace informační bulletin 2, vydané občanským sdružením International Police Veterans Association o. s. a přihlašovatelem;
11. kopie smlouvy o nájmu nebytových prostor uzavřenou mezi přihlašovatelem na straně nájemce a Bytovým družstvem Janovská, Praha 10, na straně pronajímatele;
12. kopie dopisu přihlašovatele „Žádost o zaregistrování změny předsednictva sdružení International Police Federation“ adresovaného Ministerstvu vnitra České republiky dne 17. 2. 2009;
13. kopie faktury vystavené dne 15. 1. 2009, v níž dodavatelem je společnost PREdistribuce, a.s., Praha 5, a odběratelem je přihlašovatel, jejímž předmětem je montáž měřicího zařízení;
14. kopie „VYÚČTOVÁNÍ ZA SLUŽBY“ vystavené dne 5. 3. 2009 společností

- Telefónica 02 Czech Republic, a.s., Praha 4, přihlašovatel;
15. kopie dokumentu „POZVÁNKA“ vydaného přihlašovatelem na akci konanou dne 16. 2. 2009;
 16. kopie dopisu přihlašovatele „Objednávka“ adresovaného společností HaS BUSSI s.r.o., Praha 5, dne 9. 3. 2009;
 17. kopie dopisu přihlašovatele „Objednávka“ adresovanému společnosti INTERNET CZ a.s., Ktiš, dne 22. 2. 2009, včetně kopie faktury vystavené dne 3. 2. 2009 touto společností přihlašovatel za registraci domény [“www.interpolicefederation.com”](http://www.interpolicefederation.com);
 18. kopie dopisu přihlašovatele adresovanému Tomáši Brožovi, Praha 10, dne 20. 1. 2009, včetně kopie obchodní kupní smlouvy uzavřené dne 26. 1. 2009 mezi touto osobou a přihlašovatelem na prodej PC sestavy;
 19. kopie dopisu přihlašovatele adresovanému společnosti NOKI s.r.o., dne 10.2.2009, včetně kopie faktury vystavené dne 3. 3. 2009 touto společností přihlašovatel za 351 ks kožených pouzder;
 20. kopie dopisu přihlašovatele adresovaného společnosti NOKI s.r.o. dne 20. 1. 2009, včetně kopie faktury vystavené dne 3. 2. 2009 touto společností přihlašovatel za dodávku 1000 ks průkazu IPF;
 21. kopie dopisu přihlašovatele adresovanému společnosti NOKI s.r.o. dne 5. 1. 2009, včetně kopie faktury vystavené dne 5. 3. 2009 touto společností přihlašovatel za 351 ks odznaků IPF;
 22. kopie dopisu přihlašovatele adresovanému společnosti Pallas CZ s.r.o., Praha 4, dne 23. 2. 2009, včetně kopií 5 ks daňových dokladů souvisejících s výrobou razítek pro přihlašovatele;
 23. kopie dopisu přihlašovatele adresovanému Hotelu OTAR, Praha 4, dne 10. 2. 2009, včetně kopie faktury vystavené dne 17. 2. 2009 společností NOKI s.r.o., přihlašovatel za občerstvení na schůzi přihlašovatele konané dne 16. 2. 2009;
 24. publikace Informační bulletin 2, vydané občanským sdružením International Police Veterans Association o. s. a přihlašovatelem;
 25. kopie dokumentu „Stanovy občanského sdružení International Police Federation o. s.“ s datem 27. 8. 2009 potvrzeným u Ministerstva vnitra České republiky.

Pokud žalobce namítal, že přihlašované označení získalo rozlišovací způsobilost smyslu § 5 zákona o ochranných známkách, a že tvrzení žalovaného v tomto ohledu je nepřezkoumatelné, musel soud rovněž tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně a pečlivě přezkoumal všechny doklady, které žalobce předložil za účelem prokázání rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách. Žalovaný při tomto hodnocení vycházel z kritéria průměrného spotřebitele ve smyslu rozsudku SDEU ve věci C-210/96 Gut Springenheide. Rovněž Městský soud v Praze se zabýval podrobně předloženými důkazy a musel dospět k závěru, že způsob hodnocení důkazních prostředků žalovaným nebylo lze označit jako zcela nepřipustný V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 40/2012–24 hodnotil rovněž doklady, které vznikly po podání přihlášky inkriminované ochranné známky, tj. po dni 10. 12. 2008. Nemohl však se stejně jako žalovaný správní orgán zabývat doklady, které byly předloženy společně s rozkladem, tj. po uplynutí koncentrační lhůty.

Na řadě předložených dokladů totiž vůbec přihlašované označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ nefiguruje (doklady č. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 a 9), proto k nim nebylo lze přihlédnout. Další doklady č. 11, 13, 14, 17, 18, 19 a 22 pouze dokládají, že si přihlašovatel ochranné známky u různých subjektů objednal určité výrobky či

služby, nikoliv, že nějakou službu poskytnul on sám. Pokud jde o doklad č. 16 objednávku autobusové dopravy, není zřejmé, zda k realizaci této objednávky skutečně došlo.

Pokud jde o další doklady, ani ty nemohl soud shledat jako dostačující k prokázání, že přihlašované označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ získalo užíváním v obchodním styku rozlišovací způsobilost. Doklad č. 1 je „POZVÁNKA“ občanského sdružení International Police Veterans Association, název přihlašovatele se na něm nenachází, neboť je zde uvedeno pouze INTERNATIONAL POLICE FEDERATION, nikoliv INTERNATIONAL POLICE FEDERATION o. s. Na dokladu č. 15 „POZVÁNKA“ na schůzi dne 16. 2. 2010 je sice uveden přihlašovatel ochranné známky, ale není zřejmé, kolik spotřebitelů se s touto pozvánkou setkalo. K tomuto dokladu se vztahuje další doklad č. 23, tj. dopis přihlašovatele adresovaný Hotelu OTAR, Praha 4, dne 10. 2. 2009, jakož i faktura vystavená přihlašovateli za občerstvení na schůzi přihlašovatele konané dne 16. 2. 2009 na částku 2.293 Kč. Je nutno souhlasit se závěrem žalovaného, že lze mít za to, že se této akce neúčastnilo příliš velké množství osob, resp. členů.

Pokud jde o doklady č. 10 a č. 24, tj. informační bulletiny, není zřejmé, kolik výtisků této publikace bylo vlastně vydáno, resp. kolik spotřebitelů se s nimi ve skutečnosti seznámilo. Další doklady č. 12 a č. 25 j e žádost o zaregistrování změny předsednictva sdružení International Police Federation adresovaná Ministerstvu vnitra České republiky dne 17. 2. 2009 a Stanovy občanského sdružení International Police Federation o. s. ze dne 27. 8. 2009 potvrzené Ministerstvem vnitra České republiky. Z těchto dokladů není zřejmé, zda přihlašovatel pod inkriminovaným označením v obchodním styku poskytoval nárokové služby tak, že by toto označení získalo pro přihlašovatele rozlišovací způsobilost ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách.

Konečně doklady č. 20 a č. 21 jsou objednávkami a fakturami vztahujícími se na výrobu odznaků a průkazů International Police Federation a ze své povahy jsou určeny nejspíše členům tohoto občanského sdružení, není z nich zřejmá vazba na spotřebitele, tj. kolik spotřebitelů se s nimi vlastně setkalo.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů musel dospět ke stejnému závěru jako žalovaný správní orgán, tj. že předložené důkazy nelze považovat za dostačující k prokázání, že přihlašované označení „INTERNATIONAL POLICE FEDERATION“ získalo užíváním v obchodním styku rozlišovací způsobilost. Žalobcem předložené doklady nebyly natolik silné, aby o nich nebyla jakákoliv pochybnost, žalobci se nepodařilo prokázat, že se přihlašované označení vžilo pro přihlašované služby, že užívání tohoto označení je výlučně s nimi spojeno, a že je takto všeobecně vnímáno. Žalobce v inkriminované věci neunesl důkazní břemeno.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 16. prosince 2014

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová